

סיכום וקיצור

מהתוועדות י"א ניסן תשמ"ב

קיצור זה נועד להקל על התלמידים שי' לעקוב אחר השיחה, ופשוט שהוא כולל רק חלק מהענינים המדוברים, בדרך אפשר וללא אחריות כלל וכלל, ושגיאות מי יבין.

שיחה א.

פותחין בברכה

"פותחין בברכה" – ע"י שכאו"א יעשה את שלו בהכנת כלים ראויים ומאירים, שע"ז השפעתם מתפשטת בעולם כולו (וכפס"ד הרמב"ם שדי בפעולה אחת כדי לפעול על כל העולם כולו); הדגשת ענין זה בימי ההכנה לחה"פ – "זמן חרותנו" מכל ההגבלות (ולהעיר שיום הולדתו של הרמב"ם הוא בער"פ אחר חצות) (א-ד)

הברכה המיוחדת בהתוועדות זו, לכל לראש בנוגע לכללות ענינו של חודש ניסן – "חודש של גאולה"; ע"ז מתחדשים כחותיו של כאו"א בענין של חירות מכל הענינים המבלבלים, ובכחו לפעול הן בעצמו והן בסביבתו ועד לעולם כולו, וע"ז ממחרים ומזרזים את הגאולה (ה-ז)

שיחה ב.

י"א ניסן: קביעת יום זה ליום התבוננות בתכלית הבריאה

הכרת תודה להנהגת המדינה על קביעת יום זה ליום התבוננות אודות תכלית

הבריאה וקיום הוראותיו של הקב"ה (כיון שא' היסודות של כל עם הו"ע החינוך, שעיקרו אינו הקניית ידיעות אלא בנוגע לטבע המדות, ובהכרח שענין זה יהי' מבוסס על תכלית הבריאה – "לשמש את קוני" (ח-יא)

ההוראה בפועל: על כאו"א להתבונן בהתחלת היום ע"ד תכלית בריאתו – "לשמש את קוני"; מעלת כח המחשבה (התבוננות) – שע"ז יכול האדם להתאחד עם זולתו, ועד לאחדות עם האנושות כולה; ע"ז זוכים להמשכת ברכותיו של הקב"ה בכל הענינים, כולל – למדינה כולה ולנשיאה (יב-ט)

שיחה ג.

י"א ניסן: אריכות ימים – הוספה

בעבודה

כשהקב"ה נותן לאדם אריכות ימים, המטרה היא שיוסיף בעבודתו בענינים הקשורים לנשמתו; ואף שהוא מרגיש שכחותיו נחלשים – הרי "כשקשורים למעלה אין נופלים למטה", ועוד – שכאשר האדם מתקשר להקב"ה ה"ה

3 מבצעים

ה"מבצעים" השייכים לחה"פ – כשרות והדלקת נרות יו"ט, וכן שאר המבצעים – החל ממבצע "אהבת ישראל" (המודגש בהתחלת הסדר – "כנגד ארבעה בניס דברה תורה כו"), ועד"ז שאר המבצעים (כ-ח)

אין אפשרות להבין את טעם הגלות הארוכה כו'; העיקר הוא ביאת המשיח תומ"י, ואם יהיו קושיות כו' – יתרץ אותם אליהו הנביא (כט)

שיחה ה.

ספירת העומר

הוראה מהענין דספה"ע (השייך לחה"פ, עפמ"ש בר"ן שספה"ע מסמל את תשוקת בני" לקבלת התורה) – ענין התשוקה לקבלת התורה; ואף שכבר אמר באותו יום "נותן התורה" ל' הוה – ה"ה בתשוקה לקבלתה באופן נעלה יותר (ל-לא)

הוראה נוספת: הענין דספה"ע מדגיש את יוקר הזמן, דהיינו שאי ניצול יום מסויים מאבד את כללות מציאותו של אותו יום; הדגשת ענין זה בעבודת אברהם אבינו – "בא בימים", וממנו בא ענין זה בירושה לכאו"א מישראל שבכחו להתנהג כן בפועל; וכשאדם עושה קודם השינה חשבון צדק מעבודתו במשך היום – גם שינתו היא באופן אחר כו' (לב-ה)

מתאחד עם הכלל, ובחשבון זה – כחלק מה"כלל" – הרי בכל שנה ושנה גדל כחו; ועפ"ז מובן שאין מקום ליציאה ל"גימלאות" והפסקת העשי', אלא כאשר האדם מגיע ל"גבורות" עליו להוסיף בעבודתו באופן ד"גבורות" (טז-יט)

התחלת העבודה מתוך "מאָרש של נצחון" – "הרנינו לאלקים גו'" (כיון שכדי לנצח במלחמה יש צורך בבטחון חזק); ענין זה שייך לכאו"א, כמ"ש בהמשך המזמור "אנכי ה' אלקיך המעלך גו"; ועי"ז נפעל "תקעו בחודש שופר" – "מלוך על העולם כולו בכבודך", עד לגאולה האמיתית והשלימה (כ-כא)

ה"טעימה" מהיעודים דלעת"ל – עוד בימי הגלות האחרונים (כב)

שיחה ד.

1 חינוך

ישנם ענינים מיוחדים שלהם דין קדימה, ומהראשונים שבהם – ענין החינוך (שהרי א"א לתקן אח"כ את החסר עתה, ד"דיו שיפקיע את עצמו"); החל מ"דוגמא חיי", וכן דיבור בדברים היוצאים מן הלב כו' (כג-ד)

2 סיפוק צרכי החג לנזקקים

התחלת ההשתדלות בזה צ"ל כבר ל' ימים לפני החג, ועכ"פ יש להשלים זאת עתה; ומובן שאצל הנותן לא יחסר דבר – ח"ו (כה)

קיום הענין ד"ויהי ביום השמיני"
בגאולה האמיתית והשלימה; ובפרט ע"פ
המבואר בספרי חסידות פולין ע"ד גודל
העילוי ד"שמונה שמיני" (מה)

שיחה ז.

סיום על הרמב"ם

הביאור במ"ש בסיום הרמב"ם "ולא יהי"
עסק כל העולם כו' וישיגו דעת בוראם"
(דלכאורה אין כאן ענין של הלכה): ענין
זה הוא "הלכה" הקשורה עם ההנהגה
בפועל לאחר ביאת המשיח (מז)

הקשר דסיום הרמב"ם "לדעת את ה'
כו'" עם התחלתו "לידע שיש שם כו'";
החילוק ביניהם – בהתחלת הרמב"ם
מדובר באופן כללי, ובסופו – באופן
נעלה יותר, ועד"ז בסדר דבריו בענין
ביאת המשיח – בתחילה הכלל, ואח"כ
פרטי הדברים (מח-ט)

בסיום הרמב"ם צ"ע: מדוע מביא גם
התיבות "כמים לים מכסים" (משא"כ
בהל' תשובה); מהו הדיוק "בוראם"
(דרגת האלקות השייכת למציאות
הבריאה, ולא שם הוי' – עיקר האלקות),
ועד"ז בתחילת הרמב"ם – "מצוי ראשון"
ולא "אחד" (כ-נא)

הביאור בהאמור: הקב"ה צמצם א"ע
לכחי' "בורא" השייכת לנבראים (דאל"כ
אינו מובן כיצד ייתכן שנבראים ישיגו
אלקות), ולכן מדגיש הרמב"ם "מצוי
ראשון" ו"בוראם"; ואח"כ מגיעים
ל"כמים לים מכסים" – שמציאות

מכיון שכבר ישנו ה"רכוש גדול" לאחר
עבודת בני' במשך אריכות שנות הגלות,
בוודאי מסתיימת הגלות תיכף ומיד (לו)

שיחה ו.

שיעור חומש היומי (ר"פ שמיני): עבודת אהרן ביום השמיני למילואים

נוסף על הענינים שנקבעו משנים
קדמוניות, ישנם בכל דור ענינים שנתחדשו
בתור הוספה בקיום התומ"צ ע"י "תלמיד
ותיק" (ענין השייך לכאור"א מישראל,
שהרי לכאור"א יש חלק בתורה, ועד"ז
במצוות – "זהיר טפי"), ובפרט מצד
ההוספה בענינים בלתי-רצויים שבעולם;
וא' החידושים בדורנו הוא תקנת אדמו"ר
מוהרי"צ ע"ד שיעור חומש היומי (לז-ט)

הוראה משיעור חומש היומי: הנהגה
בהתאם להנהגת אהרן – "אוהב שלום",
ובהתאם להוראת משה ש"אוהב ישראל
הי"; הדרגת ענין זה בעקבתא דמשיחא
– ביטול סיבת הגלות שהיא "שנאת
חינם" (בהתאם להרמז ד"שמיני", מספר
המורה על הגאולה) (מז-מג)

מאמר המוסגר: צ"ע מ"ש בשו"ע ע"ד
"שבת הגדול", שהרי אין כאן ענין של
הלכה (משא"כ בנוגע לטעם דמצוות
סוכה, שהוא חלק מהמצוה); וכן להעיר
ע"ז שבשו"ע סוף חו"מ מוסיף סימן שלם
על הטור (מד)

הטעם שהרמב"ם אינו מונה זכירת יצי"מ בכ"י במנין המצוות (ואין לומר שזוהי מצוה זמנית שאינה נוהגת לימיה"מ, כי לא מסתבר שהרמב"ם יפסוק כבן זומא, ומלשונו משמע שזוהי מצוה ככל המצוות): מצוה זו נכללת במצות ק"ש (כשם שמצינו שמצוות בניית ביהמ"ק כוללת גם עשיית הכלים) (ס-ג)

שיחה ט.

סיום

נתינת תודה לאלו שטרחו ובאו להשתתף בהתוועדות – שתוכנה קשור עם אחדות ישראל, שנפעלת בשלימותה ע"י פנימיות התורה (ולכן היתה השתדלות להדפיס ספרי תניא בכל העולם) – ע"י חלוקת ספר תניא הכולל את דפי השער דכל הספרים (סד-ז)

חלוקת שטר של דולר לצדקה (בצירוף לס' התניא); הסיום בניגונים (סח)

הנבראים בטלה לגמרי, ולכן גם השגתם נעלית יותר; הטעם שהרמב"ם כותב זאת רק בהל' מלכים – כמבואר לעיל שרק בסיום הספר מבאר פרטי הענינים; כאשר ההשגה ד"דעת בוראם" היא כדבעי, בהכרח להגיע ל"כמים לים מכסים" (גב-ו) מאמר ד"ה כימי צאתך מארץ מצרים ג'

שיחה ח.

רמב"ם (הל' חמין ומצה פ"ז): חיוב הסיפור ביציאת מצרים

בדברי הרמב"ם שמהכתוב "זכור את היום הזה" נלמד החיוב דסיפור ביצי"מ בליל ט"ו ניסן – דלא כהמכילתא ופרש"י הלומדים משם חיוב הזכירה בכ"י (נח)

יש לחקור אם היו בני מחוייבים בהזכרת יצי"מ בלילות קודם אמירת הציווי ד"למען תזכור גו" (שהרי מ"זכור את היום הזה" נלמדים רק הימים) (נט)